

F. t. l. vedr. miljøska­der m.v.

Særligt om skade på grundvand

Vandindvinding kan medføre uønskede ændringer i kvaliteten af grundvandet. Sådanne påvirkninger af grundvandet, der medfører, at det indvundne vand enten ikke kan anvendes – eller skal gennem en avanceret rensning, før det kan anvendes som drikkevand, må antages at være en betydelig negativ påvirkning og altså en miljøska­de. Det antages, at denne påvirkning skal berøre vandmængder i størrelsesordenen 3.000 m³ (svarende til en lille almen vandforsynings årlige indvinding).

Hvis grundvand forurenes, så der kan konstateres koncentrationer over grænseværdierne i en afstand på mindst 100 m fra forureningskilden (svarende til kriteriet for, hvornår en offentlig indsats bør iværksættes overfor en forurening), må det antages, at der er tale om en miljøska­de. Forureningen skal (kunne) påvirke vandmængder i størrelsesordenen 3.000 m³.

Negative ændringer, der ikke er en miljøska­de i form af en skade på vandmiljøet

Negative ændringer af et vandområdes tilstand omfattet af miljømålslovens § 17, stk. 1 og 2 er ikke en miljøska­de på vandmiljøet.

Sådanne negative ændringer omfatter dels manglende opnåelse af god grundvandstilstand, god økologisk tilstand eller, hvor det er relevant, godt økologisk potentiale, dels manglende forebyggelse af forringelse af et overfladevandområdes eller en grundvandsforekomsts tilstand, forudsat at disse negative ændringer skyldes nye ændringer af overfladevandområdets fysiske karakteristika eller forandringer i grundvandsforekomsternes niveau. De negative ændringer kan også skyldes manglende forebyggelse af et overfladevandområdes forringelse fra tilstanden »høj« til tilstanden »god«, hvis disse ændringer skyldes nye bæredygtige menneskelige udviklingsaktiviteter.

Et konkret eksempel på »nye bæredygtige menneskelige udviklingsaktiviteter«, der kan begrunde manglende forebyggelse af en forringelse fra høj til god tilstand, kunne være anlæg af en havn (selvfølgelig under den forudsætning, at havneprojektet i øvrigt kunne karakteriseres og tillades som en bæredygtig udviklingsaktivitet).

Det er en forudsætning for anvendelsen af miljømålslovens § 17, stk. 1 og 2 og dermed for, at disse negative ændringer ikke kan betragtes som miljøska­de, at følgende betingelser opfyldes, når de beskrevne negative ændringer realiseres: Der skal tages alle praktisk gennemførlige skridt for at mindske den skadelige indvirkning på vandforekomstens tilstand. Desuden skal grundene til disse ændringer eller foran-

dringer være specifikt angivet og forklaret i vandplanen, og målene skal revideres hvert sjette år. Ændringerne eller forandringerne skal være begrundet i væsentlige samfundsinteresser, eller nyttevirkningerne, der følger af de nye ændringer eller forandringer for befolkningens sundhed, opretholdelsen af menneskers sikkerhed og en bæredygtig udvikling skal være større end nyttevirkningerne ved opnåelse af målene for miljøet og samfundet. De nyttige mål, der tilsigtes ved de nye ændringer eller forandringer af vandområdet, må ikke på grund af tekniske vanskeligheder eller uforholdsmæssigt store omkostninger kunne opnås med andre midler, som miljømæssigt er en væsentligt bedre løsning.

Det gælder altså her som i forhold til miljøska­den på beskyttede arter og internationale naturbeskyttelsesområder, at påvirkninger, der (isoleret betraget) ville udgøre miljøska­der, kan tillades med den konsekvens, at de ikke længere er miljøska­der i miljøansvarsdirektivets forstand. Betingelserne er her, at påvirkningens skadelige virkning begrænses mest muligt, og at der ved lempelse af beskyttelsen af vandressourcen opnås et samlet set større gode for samfundet som helhed, end hvis lempelsen ikke blev tilladt. Betingelserne er dermed i udgangspunktet ikke så skarpe som betingelserne i forhold til at tillade en negativ påvirkning efter *habitatdirektivets* artikel 6, stk. 3 og 4, hvor kravet er, at der samtidigt »træffes alle nødvendige kompensationsforanstaltninger for at sikre, at den globale sammenhæng i Natura 2000 beskyttes«.

Til § 9

Ved en miljøska­de på jord forstås en jordforurening. Andre skader på naturressourcen jord, f.eks. som følge af f.eks. kompaktering eller erosion er dermed ikke omfattet af begrebet »miljøska­de på jord« i miljøansvarsdirektivet og i dette lovforslag. Det følger dog af definitionen af skade, jf. lovforslagets § 10, at selvom andre skader på jord end jordforurening ikke udgør en »miljøska­de på jord« i sig selv, kan en sådan skade indebære en miljøska­de på beskyttede arter og internationale naturbeskyttelsesområder eller vand, hvis den medfører en betydelig negativ påvirkning af disse naturressourcer.

Jordforureningen skal være resultatet af den direkte eller indirekte tilførsel af stoffer, organismer eller mikroorganismer i, på eller under jorden. Modsat jordforureningsloven som alene omfatter jordforurening med stoffer, altså kemiske forureninger, omfatter miljøansvarsdirektivet og dette lovforslags bestemmelser såvel en kemisk forurening med stoffer som en biologisk forurening med organismer og mikroorganismer.